

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL H. V. IR UADBB „RIZIKOS CESIJA“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. spalio 2 d. Nr. 242-395
Vilnius

Lietuvos bankas gavo H. V. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir UADBB „Rizikos cesija“ (toliau – draudimo brokerių įmonė) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas, tarpininkaujant draudimo brokerių įmonei, su AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) sudarė Transporto priemonių draudimo (KASKO) sutartį, (*duomenys neskelbtini*), (toliau – Draudimo sutartis), kuria Transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 021 (2018 m. vasario 13 d. redakcija, galioja nuo 2018 m. kovo 1 d.) (toliau – Taisyklės) pagrindu buvo apdraustas pareiškėjo automobilis „BMW 5 TOURING 525D“ (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Draudimo liudijime nurodytas draudimo laikotarpis nuo 2018 m. lapkričio 21 d. iki 2019 m. lapkričio 20 d.

2019 m. vasario 24 d. pareiškėjas kreipėsi į policiją dėl automobilio vagystės ir Vilniaus apskrities vyriausiojo policijos komisariato Kriminalinės policijos (toliau – Vilniaus apskrities VPK KP) Nusikalstamų veikų registravimo skyriui davė parodymus: nurodė, kad laikotarpiu nuo 2019 m. vasario 23 d. apie 21 val. iki 2019 m. vasario 24 d. apie 8 val. iš daugiabučio namo kiemo buvo pavogtas jam priklausantis automobilis su jame buvusiais daiktais. Tą pačią dieną Vilniaus apskrities VPK KP Nusikalstamų nusavybei tyrimo valdybos 3-iasis skyrius pradėjo ikiteisminį tyrimą pagal Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso 178 straipsnio (vagystė) 2 dalį, o Vilniaus apskrities VPK KP Nusikalstamų veikų registravimo skyriaus nutarimu pareiškėjas buvo pripažintas nukentėjusiuoju.

2019 m. vasario 25 d. pareiškėjas el. paštu informavo draudiką apie 2019 m. vasario 23–24 d. naktį pavogtą automobilį, apie vagystę nurodė pranešęs policijai. Pareiškėjas taip pat informavo, kad automobilio dokumentai buvo palikti automobilyje.

2019 m. vasario 26 d. pareiškėjas pateikė draudikui rašytinį prašymą išmokėti draudimo išmoką, tačiau 2019 m. balandžio 4 d. pranešimu draudikas pareiškėją informavo, kad draudimo išmokos, atlyginančios dėl automobilio vagystės patirtą žalą, nemokės. Savo sprendimą draudikas grindė Taisyklių 8.1.10 papunktyje nurodytomis nedraudžiamojo įvykio sąlygomis: „Transporto priemonė buvo pavogta kartu su joje likusiais transporto priemonės registracijos dokumentais ir (ar) užvedimo rakteliais (išskyrus vagystę plėšimo būdu). Preziumuojama, kad registracijos dokumentai ir (ar) užvedimo rakteliai pavogti kartu su transporto priemone, jei draudėjas po įvykio, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas po raštiško pranešimo apie įvykį, neperdavė draudikui ar ikiteisminio tyrimo institucijai registracijos dokumentų ir (ar) visų transporto priemonės užvedimo raktelių, išskyrus atvejus, kai draudėjas iki draudžiamojo įvykio įvykdė pareigas, numatytas 13.2.9 punkte.“

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo pareiškėjas nurodė su draudiko sprendimu nesutinkantis. Pareiškėjas teigė manantis, kad draudikas nepagrįstai atsisakė pripažinti įvykį draudžiamuoju pagal Taisyklių 8.1.10 papunktį, nes pareiškėjas nebuvo tinkamai supažindintas su Taisyklių nuostatomis. Pareiškėjas teigė 2018 m. lapkričio mėnesį nusipirkęs automobilį ir kreipęsis į draudimo brokerių įmonės darbuotoją dėl draudimo sutarties sudarymo: 2018 m. rugpjūčio 21 d. draudimo brokerių įmonės darbuotoja el. paštu atsiuntė draudimo liudijimą, mokėjimo sąskaitą ir prašymą gauti el. sąskaitą, o Taisyklės atsiuntė tik 2019 m. vasario 24 d., jau po automobilio vagystės. Šios aplinkybės, pareiškėjo nuomone, patvirtina, tai, kad Taisyklės jam buvo įteiktos tik po automobilio vagystės.

Lietuvos banke buvo gauti draudiko paaiškinimai, juose draudikas nurodė, kad Draudimo sutartį pareiškėjas sudarė per tarpininką – draudimo brokerių įmonę, kuri dar iki sudarant Draudimo sutartį privalėjo supažindinti pareiškėją su Draudimo sutarties turiniu ir suteikti pareiškėjui visą teisės aktuose nurodytą informaciją. Anot draudiko, draudimo brokerių įmonė turi pareigą veikti taip, kad patenkintų draudėjo interesus ir lūkesčius, pateikti draudėjui teisingą informaciją apie draudimo bendrovės bei draudimo sąlygas ir atlyginti draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens nuostolius, atsiradusius dėl pareigos veikti šių asmenų interesais nevykdymo.

Paaškinimuose, susijusiuose su pareiškėjo nurodytais argumentais dėl netinkamo supažindinimo su Taisyklių nuostatomis, draudimo brokerių įmonė nurodė įvykdžiusi savo pareigą supažindinti pareiškėją su Taisyklėmis ir su pareiškėjo nurodytais argumentais nesutinkanti.

Draudimo brokerių įmonė teigė, kad pareiškėjas 2018 m. lapkričio 21 d. kreipėsi į ją norėdamas apdrausti ką tik Utenos automobilių turguje įsigytą automobilį. Per pokalbį telefonu aptarus draudimo bendrovių pasiūlymus pareiškėjas pasirinko draudiko pasiūlymą ir paprašė atvykti apžiūrėti transporto priemonės ir kartu atvežti draudimo dokumentus. Draudimo brokerių įmonės darbuotoja (brokerė) atvyko į automobilių turgų, apžiūrėjo automobilį ir padarė jo nuotraukas, taip pat gavo pareiškėjo patvirtinimą dėl pasirinkto draudimo pasiūlymo ir įteikė pareiškėjui Taisykles, draudimo liudijimą ir sąskaitą apmokėti. 2018 m. lapkričio 22 d. draudimo brokerių įmonės darbuotoja el. paštu išsiuntė pareiškėjui draudimo liudijimą, mokėjimo sąskaitą ir prašymą gauti el. sąskaitą, taigi, pareiškėjas turėjo laiko pagalvoti ir apsispręsti dėl draudimo sutarties sudarymo. Be to, anot draudimo brokerių bendrovės, jos darbuotoja tą pačią dieną pareiškėjui pakartotinai išsiuntė 2019 m. lapkričio 21 d. susitikime pristatytą pasiūlymą, o pareiškėjas telefonu patvirtino, kad pasirinkto pasiūlymo nekeičia, tačiau paprašė patikslinti draudimo liudijime nurodytą informaciją apie jo darbovietę. Informacija buvo pataisyta, o patikslintas draudimo liudijimas ir nauja mokėjimo sąskaita pareiškėjui tą pačią dieną išsiųsti el. paštu. Tai, kad su pasiūlymu susipažino ir savo pasirinkimo nekeičia, pareiškėjas el. paštu patvirtino ir 2019 m. lapkričio 28 d.

Pasisakydama dėl pareiškėjo supažindinimo su Taisyklių 8.1.10 papunkčio nuostata, kuria draudikas rėmėsi priimdama sprendimą atsisakyti automobilio vagystę pripažinti draudžiamuoju įvykiu, draudimo brokerių bendrovė nurodė, kad 2019 m. lapkričio 21 d. pasiūlymo 3 lape buvo nurodyti nedraudžiamieji įvykiai ir nurodyta, kad vienas iš nedraudžiamųjų įvykių yra „vagystės atveju registracijos dokumentų ir visų transporto priemonių raktelių nepateikimas draudikui“, atitinkantis Taisyklių 8.1.10 papunktyje nurodyto nedraudžiamos įvykio apibrėžimą. Be to, per 2018 m. lapkričio 21 d. automobilio apžiūrą perduotame, tą pačią dieną pareiškėjui el. paštu išsiųstame draudimo liudijime ir 2018 m. lapkričio 22 d. el. paštu išsiųstame pakoreguotame draudimo liudijime buvo nuoroda į draudiko Taisykles, pagal kurias buvo sudaryta Draudimo sutartis.

Draudimo brokerių įmonė savo poziciją grindė ir tuo, jog Draudimo sutartyje nurodyta tai: „Sumokėdamas draudimo įmoką (arba jos dalį) arba pasirašydamas draudimo sutartį, patvirtinu, kad: pritariu draudimo sutarties sąlygoms ir sudarau draudimo sutartį; esu supažindintas su draudimo taisyklėmis, žinau, kad jos skelbiamos viešai www.ld.lt ir patvirtinu, kad taisyklių kopiją gavau.“ Pirma draudimo įmoka buvo sumokėta 2018 m. gruodžio 3 d. ir šis mokėjimas, draudimo brokerių įmonės teigimu, laikytinas papildomu įrodymu, jog su draudimo sąlygomis pareiškėjas buvo supažindintas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principu. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Įvertinus pateiktus duomenis, darytina išvada, kad ginčas tarp šalių (pareiškėjo ir draudimo brokerių įmonės) kilo dėl to, ar pareiškėjas buvo tinkamai supažindintas su Draudimo sutarties ir Taisyklių nuostatomis.

Draudimo sutartis yra sudaroma standartinių sutarties sąlygų – draudiko parengtų draudimo rūšies taisyklių, kuriose nurodomi draudžiamieji ir nedraudžiamieji įvykiai, draudimo objektas, žalos nustatymo tvarka ir kitos draudimo sąlygos, pagrindu, prisijungimo būdu (Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 28 dalis, 92 straipsnio 1 dalis).

Standartinėmis laikomos sąlygos, kurias bendram nevienkartiniam naudojimui iš anksto parengia viena šalis nederindama jų su kita šalimi ir kurios be derybų su kita šalimi taikomos sudaromose sutartyse (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.185 straipsnio 1 dalis).

Remiantis Civilinio kodekso 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu ir sutarties, kaip šalių susitarimo, samprata, sutarties šaliai gali būti privalomos tik tos sutarties sąlygos, su kuriomis ji sutiko, t. y. dėl kurių ji išreiškė savo valią. Civilinio kodekso 6.185 straipsnio 2 dalyje ir 6.186 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad, sudarant sutartį prisijungimo būdu, standartinės sąlygos yra privalomos kitai šaliai tik tuo atveju, jeigu standartinės sutarties sąlygas parengusi šalis tinkamai jas atskleidė, t. y. sudarė protingą galimybę kitai šaliai susipažinti su standartinėmis sąlygomis ir sutarties šalis aiškiai išreiškė savo sutikimą su sutarties sąlygomis.

Remiantis draudimo santykių teisiniu reglamentavimu, sprendžiant, ar pareiškėjas pagrįstai teigia, kad jam nebuvo įteiktos Taisyklės, taigi, jis nebuvo supažindintas su Taisyklių 8.1.10 papunkčiu, kuriuo remdamasis draudikas priėmė skundžiamą sprendimą, ir yra pagrindas netaikyti Taisyklių 8.1.10 papunktyje įtvirtintos standartinės sąlygos, vertintinos aplinkybės, susijusios su pareiškėjo supažindinimu su Taisyklėmis.

Atkreiptinas dėmesys, kad Draudimo sutartį pareiškėjas sudarė ne tiesiogiai su draudiku, bet tarpininkaujant draudimo brokerių įmonei: pareiškėjas, įsigijęs automobilį, kreipėsi į draudimo brokerių įmonę dėl automobilio draudimo, pastaroji pateikė pareiškėjui kelių draudimo bendrovių pasiūlymus, o pareiškėjas išsirinko jam tinkamiausią – draudiko.

Pagal Draudimo įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 3 punktą ir 2 dalies 1 punktą, Lietuvos Respublikoje įsteigtos draudimo brokerių įmonės turi teisę vykdyti draudimo ir perdraudimo produktų platinimo veiklą. Draudimo produktų platinimas, vadovaujantis Draudimo įstatymo 2 straipsnio 25² dalimi, yra ūkinė veikla, kai konsultuojama dėl galimybės sudaryti draudimo sutartis, siūloma sudaryti draudimo sutartis ar atliekamas kitas su draudimo sutarčių sudarymu susijęs parengiamasis darbas, taip pat ūkinė veikla, kai sudaromos draudimo sutartys arba teikiama pagalba administruojant ir vykdamas tokias sutartis, visų pirma pateikus reikalavimą išmokėti draudimo išmoką, įskaitant informacijos apie vieną ar daugiau draudimo sutarčių teikimą pagal kriterijus, kuriuos draudėjas pasirenka internetu arba kitomis priemonėmis, ir draudimo produktų sąrašo pagal rangą sudarymą, įskaitant kainų ir produktų palyginimą, arba draudimo sutarties kainos nuolaidą, kai draudėjas gali tiesiogiai ar netiesiogiai sudaryti draudimo sutartį internetu arba kitomis priemonėmis. Pagal Draudimo įstatymo 2 straipsnio 29 dalį, draudimo brokerių įmonė Lietuvos Respublikoje laikoma draudimo tarpininku, o draudimo tarpininkavimo veiklai yra taikomi specialūs veiklos pradėjimo ir vykdymo reikalavimai, nustatyti Draudimo įstatyme.

Pagal Draudimo įstatymo 90¹ straipsnio 1 dalį, draudimo produktų platintojas, teikdamas draudėjui, apdraustajam, naudos gavėjui ar nukentėjusiam trečiajam asmeniui draudimo produktų platinimo paslaugas, turi visada sąžiningai, teisingai ir profesionaliai veikti geriausiomis draudėjams, apdraustiesiems, naudos gavėjams ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims sąlygomis ir jų interesais. Iš esmės analogiška nuostata įtvirtinta ir Draudimo įstatymo 161 straipsnio 9 dalyje: draudimo brokerių įmonė turi teisę vykdyti draudimo produktų platinimo veiklą tiek draudiko, tiek draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens pavedimu, tačiau draudimo brokerių įmonė privalo visuomet veikti draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusio trečiojo asmens interesais.

Draudimo įstatymo 93 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad visa informacija, kurią draudimo ar perdraudimo produktų platintojas teikia esamiems ir galimiems draudėjams, apdraustiesiems, naudos gavėjams ar nukentėjusiems tretiesiems asmenims, įskaitant reklaminę informaciją, turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti. Pagal to paties straipsnio 2 dalies 1 punktą, prieš ne gyvybės draudimo sutarties sudarymą, išskyrus atvejus, kai draudimo sutartis sudaroma dėl didelės draudimo rizikos, kaip nustatyta šio įstatymo 10 straipsnyje, draudikas arba draudimo tarpininkas privalo draudėjui raštu pateikti Civilinio kodekso 6.993 straipsnio 8 dalyje nurodytą informaciją. Pagal Civilinio kodekso 6.993 straipsnio 8 dalį, sudarant draudimo sutartį ir jos galiojimo metu privaloma suteikti draudėjui šią informaciją: draudiko pavadinimą, draudiko įmonės rūšį, adresą, draudiko padalinio ar draudiko atstovo adresą (jei draudimo sutartis sudaroma ne draudiko buveinėje), iš draudimo sutarties kylančių ar su ja susijusių ginčų sprendimo tvarką, draudiko elgesį, kai draudėjas pažeidžia draudimo sutarties sąlygas, galimus draudimo rizikos padidėjimo atvejus bei kitą draudimo veiklą reglamentuojančiuose teisės aktuose nurodytą informaciją.

Draudimo sutarties sudarymas pagal standartines sąlygas reglamentuojamas Civilinio kodekso 6.992 straipsnyje, kurio 1 dalyje įtvirtinta: jeigu draudimo sutartis sudaroma pagal draudimo rūšies taisykles, parengtas įstatymų nustatyta tvarka, tai draudimo sutarčiai atitinkamai taikomi šio kodekso 6.185–6.187 straipsniai. Kaip minėta, pagal Civilinio kodekso 6.185 straipsnio 2 dalį, sutarties standartinės sąlygos privalomos kitai šaliai tik tuo atveju, kai jai buvo sudaryta tinkama galimybė su tomis sąlygomis susipažinti. Civilinio kodekso 6.992 straipsnio 2 dalis taip pat įpareigoja draudiką sudaryti sąlygas viešai susipažinti su draudimo rūšies taisyklėmis ir, prieš sudarant draudimo sutartį, įteikti jų kopijas draudėjui.

Atsižvelgiant į nustatytą teisinį reglamentavimą, darytina išvada, kad draudimo tarpininkas, tarpininkaudamas sudarant draudimo sutartį, privalo laikytis draudimo sutarties sudarymą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų, įskaitant reikalavimų supažindinti draudėją su draudimo taisyklėmis ir įteikti jų kopiją prieš sudarant draudimo sutartį. Taigi, būtent draudimo brokerių įmonė turėjo prievolę įgyvendinti 6.993 straipsnio 8 dalyje nustatytą pareigą ir tinkamai supažindinti pareiškėją su Draudimo sutarties (Taisyklių) sąlygomis.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad draudimo brokerių įmonė Civilinio kodekso nustatyta tvarka privalo atlyginti draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ar nukentėjusiojo trečiojo asmens nuostolius, atsiradusius dėl šios pareigos nevykdymo. Draudimo tarpininko civilinė atsakomybė pripažįstama kaip viena iš profesinės atsakomybės rūšių, kuriai būdinga tai, kad profesionalo veiksmai vertinami taikant griežtesnius atidumo, rūpestingumo, dėmesingumo, atsargumo standartus. Jeigu draudimo tarpininkai nesilaiko teisės aktų reikalavimų ir jų neteisėtais veiksmais padaroma žalos, jiems gali kilti civilinė atsakomybė ir prievolė atlyginti padarytą žalą.

Draudimo brokerių įmonė teigia įteikusi pareiškėjui Taisykles 2018 m. lapkričio 21 d. susitikime, tačiau jokių duomenų apie realų Taisyklių įteikimą byloje nėra. Vienintelis Taisyklių įteikimo faktą patvirtinantis dokumentas yra pareiškėjo pateikta kopija 2019 m. vasario 24 d. el. laiško, iš kurio matyti, kad draudimo brokerių įmonės darbuotoja atsiuntė Taisykles jau po įvykio (vagystės). Nagrinėjamos bylos kontekste atkreiptinas dėmesys į tai, kad, kilus ginčui dėl draudimo rūšies taisyklių įteikimo, draudimo brokerių įmonei kyla pareiga įrodyti, kad jos darbuotojai tinkamai įvykdė šią teisės aktuose nustatytą pareigą. Taigi, draudimo brokerių įmonė turėtų pateikti duomenis, neginčijamai patvirtinančius taisyklių įteikimo faktą (pavyzdžiui, draudėjo pasirašytas draudimo taisykles).

Vis dėlto draudimo brokerių įmonė kartu su paaiškinimais pateikė 2018 m. lapkričio 22 d. el. laišką, kuriuo, kaip nurodė, pareiškėjui siuntė 2018 m. lapkričio 21 d. susitikime aptartą rinkos apžvalgą ir pasiūlymą dėl draudimo sutarties sudarymo, ir paprašė pareiškėjo peržiūrėti pasiūlymus bei informuoti apie pasirinkimą. Bylos duomenys patvirtina, kad kartu su el. laišku pareiškėjui buvo siunčiamas komercinis pasiūlymas, kuriame pateiktas keturių draudimo bendrovių, tarp jų ir draudiko, siūlomoms draudimo apsaugos panašumų ir skirtumų, taip pat – kainų, palyginimas, o po pateikiama palyginamąja lentele nurodomi pagrindiniai nedraudžiamieji įvykiai, detalizuojami kiekvienos draudimo bendrovės taisyklėse individualiai. Vienas iš nurodytų įvykių – „Vagystės atveju registracijos dokumentų ir visų transporto priemonių raktelių nepateikimas draudikui“. Kaip matyti iš pateiktų el. laiškų, pareiškėjas, gavęs pasiūlymą, patvirtino, kad renkasi draudiko pasiūlymą, o 2018 m. gruodžio 3 d. sumokėjo draudimo įmoką.

Taisyklių 8.1.10 papunktyje, kuriuo remdamasis draudikas įvykį laiko nedraudžiamuoju, nustatytos tokios nedraudžiamąjo įvykio sąlygos: „transporto priemonė buvo apvogta kartu su joje likusiais transporto priemonės registracijos dokumentais ir (ar) užvedimo rakteliais (išskyrus vagystę plėšimo būdu). Preziumuojama, kad registracijos dokumentai ir (ar) užvedimo rakteliai pavogti kartu su transporto priemone, jei draudėjas po įvykio, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas po raštiško pranešimo apie įvykį, neperdavė draudikui ar ikiteisminio tyrimo institucijai registracijos dokumentų ir (ar) visų transporto priemonės užvedimo raktelių, išskyrus atvejus, kai draudėjas iki draudžiamąjo įvykio įvykdė pareigas, numatytas 13.2.9 punkte.“ Ši nuostata, Lietuvos banko vertinimu, atitinka pasiūlyme nurodytas vieno iš nedraudžiamųjų įvykių sąlygas: „Vagystės atveju registracijos dokumentų ir visų transporto priemonių raktelių nepateikimas draudikui“.

Lietuvos banko vertinimu, minėtos aplinkybės leidžia pagrįstai teigti, jog pareiškėjas, priimdamas sprendimą dėl Draudimo sutarties sudarymo, neturėjo pagrindo tikėtis, kad Draudimo sutarčiai galėtų būti taikomos tam tikros išimties, o automobilio vagystė, kai joje palikti registracijos dokumentai, tam tikrais atvejais galėtų būti laikoma draudžiamuoju

įvykiu. Pasiūlyme nurodyti duomenys, Lietuvos banko vertinimu, nesuteikia pagrindo tikėtis, kad draudiko taikomos draudimo sąlygos galėtų būti kitokios, nei nurodyta pasiūlyme. Taip pat pažymėtina ir tai, kad Taisyklių 8.1.10 papunktyje nustatytas trijų dienų terminas registracijos dokumentams pateikti nebuvo nurodytas draudimo brokerių įmonės siūstame pasiūlyme, tačiau tai, Lietuvos banko vertinimu, nėra reikšminga aplinkybė sprendžiant dėl pareiškėjo supažindinimo su minėta Draudimo sutarties sąlyga.

Atsižvelgiant į tai, kas buvo išdėstyta, konstatuotina, kad nebuvo nustatyta aplinkybių, patvirtinančių faktą, kad Taisyklės pareiškėjui buvo įteiktos, tačiau aplinkybė, kad Taisyklės pareiškėjui nebuvo įteiktos, nepatvirtina teiginio, kad pareiškėjas nebuvo supažindintas su draudimo sąlyga, kuria draudikas rėmėsi priimdamas sprendimą. Laikytina, kad su konkrečia nuostata, kuria draudikas rėmėsi priimdamas sprendimą, pareiškėjas buvo supažindintas prieš išreikšdamas valią ir pasirinkdamas sudaryti Draudimo sutartį būtent su draudiku. Todėl tarp pareiškėjo patirtos žalos, susijusios su draudiko sprendimu atsisakyti įvykį (automobilio vagystę) laikyti draudžiamuoju, ir draudimo brokerių įmonės veiksmų (neveikimo), susijusių su Taisyklių neįteikimu, nėra priežastinio ryšio. Pareiškėjui Taisyklių 10.1.8 papunkčiui analogiška sąlyga buvo žinoma, todėl civilinė atsakomybė dėl pareiškėjo patirtos žalos (draudiko sprendimo atsisakyti įvykį pripažinti draudžiamuoju) draudimo brokerių įmonei nekyla.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo H. V. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Reguliuojamos rinkos priežiūros skyriaus
viršininkas, pavaduojantis Finansinių paslaugų
ir rinkų priežiūros departamento direktorių

Vaidas Cibas